

РЕШЕНИЕ

№ 39

Гр. Перник, 27.01.2015 година.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд Перник, в публично съдебно заседание проведено на двадесет и шести януари през две хиляди и петнадесета година, в състав:

Съдия: Ивайло Иванов

при съдебния секретар В.Х., като разгледа докладваното от съдия Иванов административно дело № 876 по описа на съда за 2014 година, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 121, ал. 1, т. 3, във връзка с чл. 104, ал. 1 от Закона за държавния служител (ЗДСл).

Образувано е по искова молба на А.Н.Ц. *** срещу Областна дирекция „Земеделие“ гр. Перник, със седалище и адрес на управление гр. Перник, площад „Кракра“ *****, с която е предявен иск с правно основание чл. 104, ал. 1 от ЗДСл за заплащане на обезщетение в общ размер на 4 936 лева за периода от 06.06.2014 година до 10.10.2014 година, представляващо размера на основната заплата за времето, през което не е била на държавна служба. Ищецът твърди, че със Заповед № РД-22/04.04.2014 година с ответника е прекратеното служебното му правоотношение, която заповед е била отменена като незаконосъобразна, по което ищеца е заемал длъжността „главен секретар“, съответно получаваната основна месечна заплата е била в размер на 1 234 лева.

Моли съда да осъди ответника да му заплати сумата в общ размер на 4 936 лева, представляваща обезщетение за времето през което не е заемал държавна служба, а именно за периода от 06.06.2014 година до 10.10.2014 година, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от датата на завеждане на иска до окончателното заплащане на сумата. Моли да му бъдат присъдени и направените по делото разноси..

В проведеното съдебно заседание жалбоподателя чрез процесуалния си представител адвокат Зорница Петрова поддържа исковата молба. Претендира присъждане на направените съдебни разноси.

В проведеното съдебно заседание ответника по жалбата Областна дирекция „Земеделие“ гр. Перник редовно призован не се явява и не изпраща представител.

Административен съд Перник, в настоящия съдебен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед № РД – 22 от 04.04.2014 година на директора на Областна дирекция „Земеделие“ гр. Перник е прекратено служебното правоотношение с А.Н.Ц. /ищец/.

С решение № 44 от 23.05.2014 година, постановено по административно дело № 341 от 2014 година по описа на настоящия административен съд е отменена Заповед № РД – 22 от 04.04.2014 година /влязло в сила на 27.09.2014 година/.

На основание посоченото съдебно решение със Заповед № РД – 50 от 10.10.2014 година А.Н.Ц. /ищец/ е възстановена на длъжност „главен секретар“ в Областна дирекция „Земеделие“ гр. Перник, считано от 13.10.2014 година, с основна месечна заплата 1 234 лева.

От представеното копие на служебна книжка № 4 от 01.05.2004 година, серия А № 00259 е видно, че в периода от 06.06.2014 година до 10.10.2014 година А.Н.Ц. /ищец/ не е работила по друго служебно правоотношение.

Пред настоящата съдебна инстанция е прието и неоспорено от страните даденото заключение на вещото лице М.Л. по извършената съдебно – счетоводна експертиза, от което се установява, че размера на обезщетението за един месец е 1 234.00 лева, съответно обезщетението за периода от 06.06.2014 година до 06.10.2014 година е в общ размер на 4 936 лева, а за периода от 06.06.2014 година до 10.10.2014 година е 5 171.05 лева, съответно лихвата за забава за един месец върху посочените суми е в размер на 42.63 лева и 44.66 лева. Така даденото заключение настоящия съдебен състав го кредитира, като компетентно, безпристрастно и обективно дадено.

При така установеното от фактическа страна, настоящия съдебен състав на Административен съд Перник направи следните правни изводи:

Съгласно чл. 104, ал. 1 от ЗДСл когато заповедта за прекратяване на служебното правоотношение бъде отменена от органа по назначаването или от съда, държавният служител има право на обезщетение в размер на основната си заплата, определена към момента на признаването на уволнението за незаконно или на неявяването му да заеме службата, за цялото време, през което не заема държавна служба, но не за повече от 6 месеца. Когато е бил назначен на друга държавна служба с по-ниска заплата или е получавал възнаграждение за друга работа в по-нисък размер, той има право на разликата в заплатите или на разликата между заплатата и възнаграждението, изчислени въз основа на основната заплата, съответно основното възнаграждение.

За да бъде уважен искът с правно основание чл. 121, ал. 1, т. 3 от ЗДСл, във връзка с чл. 104, ал. 1 от ЗДСл следва да са кумулативно налице следните материално – правни елементи от правопораждащия фактически състав, визиран в нормата на чл. 121, ал. 1, т. 3 от ЗДСл, а именно: отмяна на прекратяването на служебното правоотношение; оставане на служителя незаает по служебно или трудово правоотношение; вреда, която се изразява в пропуснатото месечно възнаграждение за времето, през което лицето не е било на служба или е получавало по-ниско възнаграждение; наличие на причинна връзка между вредата и прекратяването на служебното

правоотношение. Вредата, подлежаща на обезщетяване от ответника, се определя по реда на чл. 104, ал. 1 от ЗДСл, като в случая е определяща получаваната месечна заплата към датата на прекратяване на служебното правоотношение – 1 234 лева.

Посочените по – горе кумулативни предпоставки за възникване правото на обезщетение по реда на чл. 104, ал. 1 от ЗДСл са налице. От приетите по делото доказателства не се установява да е извършено плащане на това обезщетение от ответната страна. От приетото и неоспорено от страните заключението на вещото лице пред настоящата съдебна инстанция се установява, че дължимото обезщетение по чл. 104, ал. 1 от ЗДСл е в общ размер на 4 936 лева за четири месеца /06.06. – 06.10.2014 година/, съответно за четири месеца и четири дни /06.06. – 10.10.2014 година/ е 5 171.05 лева, но с оглед ненаправено искане за изменение на претендираната сума, настоящия съдебен състав прима, че претенцията е в размер на 4 936 лева, а за останалата част е недопустимо да се произнася поради свръх петитум. Следователно искът по чл. 104, ал. 1 от ЗДСл за сумата от 4 936 лева се явява основателен и следва да се уважи ведно със законната лихва от датата на завеждане на исковата молба /03.12.2014 година/ до окончателното ѝ изплащане.

Относно разноските:

С оглед изхода на делото направеното искане от страна на процесуалния представител на ищеца за присъждане на направените съдебни разноски следва да се уважи, като ответника ѝ заплати сумата в общ размер на 900 лева, от които 600 лева платен адвокатски хонорар по договор за права защита и съдействие № 0000000718 от 08.01.2015 година и 300 лева платен депозит за вещо лице.

Мотивиран от гореизложеното, настоящият съдебен състав на Административен съд Перник

РЕШИ:

ОСЪЖДА Областна дирекция „Земеделие“ гр. Перник, със седалище и адрес на управление гр. Перник, площад „Кракра“ ***** да заплати на А.Н.Ц. *** на основание чл. 121, ал. 1, т. 3, във връзка с чл. 104, ал. 1 от Закона за държавния служител (ЗДСл) сумата в общ размер на 4 936 лева, представляваща обезщетение за периода от 06.06.2014 година до 10.10.2014 година, за времето, през което не е била на държавна служба, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от датата на подаване на исковата молба до окончателното ѝ изплащане.

ОСЪЖДА Областна дирекция „Земеделие“ гр. Перник, със седалище и адрес на управление гр. Перник, площад „Кракра“ ***** да заплати на А.Н.Ц. *** сумата в общ размер на 900 (деветстотин) лева, представляваща направени разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва пред Върховния административен съд на Република България в 14 – дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия: /п/